

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1. april 1876.

Nr. 44	Utgitt 3. november	1950
Innhold.		Side
Kunngj. om pensjons- og investeringsavgift for vedtømmer og kubb		1063
Skr. om offentlig kjøttkontroll i Brønnøysund		1063
» om utvidelse av Høyanger bygn.distr. i Kyrkjebø og om vedtekt til § 63 for bygn.distriktet		1064
» om bygningsvedtekter for Mandal		1064
» om vedtekt til bygn.lovens § 104, 3 for Gjerpen bygn.distrikt.		1068
» om regulering av forretningskvartal på Borgestad i Gjerpen m. v.		1068
» om endr. i bestemmelser om omsetningsavgiften av visse varer		1069
» om regulering av en del av Gjellum i Asker m. v.		1069
Res. om endr. i forskr. om innlegging m. v. av drikkfeldige i kurheim		1070
» om retningslinjer for fastsettelse av erstatning for skip som seilte til maksimalfrakter 1939—40		1072
» om forskr. om avgift på omsetningen av pelsdyrskinn		1073

Kunngjøring fra Landbruksdepartementet.

19. oktbr.

I medhold av § 4 i provisorisk anordning av 13. oktober 1950 om avgift til pensjonering av skogsarbeidere og § 4 i kgl. resolusjon av samme dato om investeringsavgift i skogbruket har Landbruksdepartementet bestemt at det ikke skal betales pensjons- og investeringsavgift for vedtømmer, slindbarket og ubarket kubb.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

19. oktbr.

I medhold av § 8 i lov nr. 1 av 9. februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v. bestemmes at det i henhold til Brønnøysund bystyes vedtak av 2. mai 1950 skal være offentlig kjøttkontroll i Brønnøysund. Den offentlige kjøttkontrollen blir å utføre på det såkalte «materialscur» på dampskipskai som midlertidig er godkjent som lokale for kjøttkontrollen.

Disse bestemmelser trer i kraft 1. november 1950.

20. oktbr.

Skriv frå Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I medhald av bygningslova frå 22. februar 1924 § 1 fastset departementet at grensa for Høyanger bygningsdistrikt, Kyrkjebø kommune i Sogn og Fjordane fylke skal utvidas slik:

1. På Sæbøsida skal den nye grensa gå frå punkt (-320x) (871y) på den noleggjeldande grense i sørvestleg retning til punkt (-320x), (0y), derifrå i sørleg retning til punkt (-600x), (-300y) og derifrå i sørvestleg retning langs lina (-600x) til sjøen.
2. På Ørensida skal den nye grensa gå frå punkt (529x—831y) til punkt (400x—320y), derifrå til punkt (300x—320y), derifrå til punkt (300x—185y), derifrå til punkt (230x—185y), derifrå til punkt (230x—155y) og derifrå langs 155y til den noleggjeldande grense.

Grensa er teikna inn på eit kart som ligg i departementet.

I medhald av § 3 i bygningslova godkjenner departementet vedtak av Kyrkjebø heradstyre 31. januar 1950 om vedtekt til § 63 i bygningslova. Vedtekta lyder slik:

På Sæbøsida skal eit område utleggjast til industristrok og grensene for dette området skal gå slik:

Frå sjøen går grensa nordaustover langs lina (-210x) til punkt (-210x), (40y), derifrå i rett vinkel til punkt (-320x), (40y), derifrå langs grensa for bygningslovområdet til punkt (-431x), (-120y) og derifrå i rett vinkel til sjøen.

20. oktbr.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Mandal bystyre 19. september 1950 om nye bygningsvedtekter for Mandal.

De alminnelige bygningsvedtekter for Mandal by skal lyde slik: (Til lovens § 8.)

Bygningsrådet kan tilstede midlertidige unntak fra bygningslovens og bygningsvedtektenes bestemmelser under de forhold og på de betingelser som er nevnt i bygningslovens § 8.

(Til lovens § 12.)

I Mandal skal det være oppmålings-, regulerings- og bygnings-sjef, og hvis ikke annet blir bestemt, skal disse gjøremål tilligge byingeniøren.

(Til lovens § 17, 2.)

Saker som innsendes til bygningsrådet, og som i alle forhold tilfredsstiller gjeldende lover, forskrifter og vedtekter, kan behandles av bygningssjefen når det gjelder mindre saker.

Avgjørelse som er truffet av bygningssjefen alene kan innankes 20. oktbr. for bygningsrådet, — som også kan forlange seg forelagt en slik avgjørelse.

(Til lovens § 28, 2.)

Mindre vesentlige forandringer i reguleringsplanen kan foretas av bygningsrådet på de vilkår som er nevnt i bygningslovens § 28, 2.

(Til lovens § 47.)

I samsvar med bestemmelsene i bygningslovens § 47, skal grunn- eiernes plikt til å refundere kommunen dens utlegg til ervervelse av gategrunn gjelde for en gatebredde av inntil 20 meter, hvis gaten kan bebygges på begge sider, — i motsatt fall det halve.

Er det ytet kommunen refusjon for gategrunn til en mindre bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen dens utlegg til den ytterligere grunnervervelse inntil 20 meter gatebredde og på slik måte som foreskrevet i bygningslovens § 47.

(Til lovens § 48.)

- a) Bebyggelse av en eiendom i regulert strøk må ikke finne sted med mindre der til eiendommen fører opparbeidet og godkjent gate i tilfelle forsynt kloakk etter formannskapetets bestemmelse. Det kan dog ikke kreves at gaten skal opparbeides i større bredde enn 6 meter, heri innbefattet fortau. (Fra gjerde til gjerde.)

Opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk som foretas av private, må gjøres etter det kommunale ingeniørvesens forskrifter.

Fra disse bestemmelser kan formannskapet gjøre unntak etter at uttalelse fra bygningsrådet er innhentet. Tomteeierne må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte seg til på forlangende av kommunen å opparbeide gate og kloakk som nevnt i første ledd.

- b) Når kommunen overtar vedlikeholdet skal gategrunn og kloakk uten vederlag overdras til kommunen.
- c) Grunneierne skal refundere kommunen dens utlegg til opparbeidelse av gate og nedlegging av kloakk. Grunneiernes forpliktelser skal dog ikke gå videre enn til å erstatte kommunen halvparten av dens utgifter ved opparbeidelse av gaten i en bredde av inntil 15 meter og nedlegging av kloakkrør av inntil 305 mm diameter.

De regler som gjelder for opparbeidelse av gater følges også når eldre veg inngår i regulert gate.

Refusjonsplikt inntreffer også overfor eier når han ved eldre bygning — etter vedtektenes ikrafttreden — foretar så gjennom-

20. oktbr. gripende reparasjoner eller forandringer at bygningen derved etter bygningsrådets skjønn i det vesentlige blir fornyet.

Det samme gjelder for gjenoppføring av bygning etter brann eller annen ødeleggelse.

Tomter som har særskilt bruks- eller matrikelnummer, men som nyttes, f. eks til hage, gårds plass i tilknytning til hus, arbeids- eller opplagsplass e. l., blir med hensyn til krav om veganlegg eller erstatning for utgifter til dette å sidestille med bebygget tomt.

- d) Erstatningsbeløpet fordeles mellom grunneierne etter lengden av hver grunns linje til gaten, hvorunder den gatestrekning som opparbeides samtidig betraktes som enhet.

Grunneier hvis eiendom ikke støter direkte til den gate som opparbeides, kan pålegges å delta i utgiftene hermed i forhold til den verdauk hans eiendom oppnår ved gateanlegget. Spørsmålet herom avgjøres i tilfelle ved skjønn.

- e) Med hensyn til den erstatningsplikt som påhviler en eiendom etter foranstående bestemmelser, blir det ved kommunens foranstaltning å avholde fornøden tinglysning på vedkommende eiendoms folium i panteregisteret.

- f) Når særlige grunner foreligger kan bystyret frafalle den refusjon som tilkommer kommunen etter foranstående bestemmelse.

(Til lovens § 58.)

1. Utstykkning av enkelte tomter eller eiendom ved salg, byksel eller festebrev må ikke finne sted uten bygningsrådets godkjenning.
2. Utstykkning må kun foretas etter en delings- og bebyggelsesplan godkjent av bygningsrådet. Bygningsrådet kan herunder forlange seg forelagt til godkjenning tomtedelings- og bebyggelsesplan for vedkommende kvartal eller for et nærmere bestemt område.
3. Også før annen deling av en eiendom finner sted, kan bygningsrådet forlange delings- og/eller bebyggelsesplan innsendt til godkjenning.
4. Enhver som utparsellerer en eiendom eller del av denne, plikter for egen regning å bekoste alle veger som er nødvendige for utparselleringen etter bygningsrådets nærmere bestemmelser.

(Til lovens § 59.)

Husnummer og gatenavnskilter skal være i samsvar med departementets forslag til slike regler.

(Til lovens § 60.)

I strøk som mangler lukkede kloakkledninger, skal bygningsrådet — etter at helserådets erklæring er innhentet — avgjøre hvor-

dan kloakk-, spill- og overvannets avløp skal ordnes, — eventuelt 20. oktbr. ved skjønn i hvert enkelt tilfelle.

(Til lovens § 61.)

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, og ingen eldre bygning må innredes og tas i bruk til dette formål, uten at det til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Ethvert tvistepunkt om dette avgjøres av helserådet.

Det samme gjelder for nye og eldre bygninger som tas i bruk til opphold for dyr.

(Til lovens § 62.)

Ikke noe grunnstykke utenfor regulert strøk kan bebygges med mindre det er beliggende ved veg bestemt for offentlig ferdsel eller er tilknyttet en slik ved atkomst som godkjennes av bygningsrådet. Hvis vegen ikke tilhører den som bygger, skal den være varig sikret for ham ved tinglyst erklæring fra eieren eller på annen måte som bygningsrådet finner betryggende.

(Til lovens § 63.)

Bensinstasjoner og tankanlegg må ikke anlegges uten bygningsrådets tillatelse. — Foruten de hensyn til omboende som er nevnt i bygningslovens § 63, 1, skal det også tas hensyn til om anlegget vil virke sjenerende for ferdselen eller skjemmende for vedkommende strøk, når det skal avgjøres om det skal gis tillatelse til å anlegge bensinstasjon og tankanlegg.

(Til lovens § 104, punkt 3.)

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 m i eneboliger, og små hus 2,35.

(Til lovens § 113.)

Resolusjon av 13. mai 1905 blir fremdeles gjeldende for så vidt angår grensene for de strøk av byen hvor trebebyggelse skal være tillatt.

(Til lovens §§ 117 og 118.)

- a) Innenfor havneområdet kan oppføres sjøboder og pakkhus av tre med grunnflate inntil 250 m² med største tillatte høyde for sidevegger og gavler som for trebygninger bestemt (§ 114, 3) og uten takoppbygg (§ 114, 4) med avstand fra nabogrunn overalt 5 m som ikke kan erstattes med brannvegg, hvor bygningsrådet finner dette forsvarlig. I slike bygninger må ikke lagres tran, oljer eller liknende brannfarlige stoffer.
- b) Sjøboder og pakkhus som blir bygget på trekai eller peler, kan ikke erstatte avstand til nabogrense med brannvegg.

20. oktbr. c) I sjøboder og pakkhus kan innredes de for driften nødvendige kontorer i første eller annen etasje. Disse rom må innredes slik som bygningsloven foreskriver det, — spesielt henvises til § 89, 2, 104, 105 og 117, 3.

Boligrom tillates i alminnelighet ikke innredet.

- d) I sjøboder og pakkhus kan ildsteder anbringes, men røykpipen må fundamenteres ned til grunnen og oppføres med vegger som er en stein tykke. — Kfr. bygningslovens § 117, 3.

(Til lovens § 137.)

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en fagmann som bygningsrådet skal godkjenne, — og vedkommende skal være ansvarlig etter bygningslovens § 137.

(Til lovens § 146.)

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn- og over- og spillvann, hvor som helst og på den måte som det finner det nødvendig for alle tomter, også for tomter som ikke er eller aktes bebygget.

(Til lovens § 150.)

Enhver huseier har å sørge for renhold og belysning av gårdsplass, ganger og trapper. Ubebyggede tomter skal av eieren eller festeren holdes i ryddig stand.

(Til lovens § 155.)

Vedtekter stadfestet 17. oktober 1929 utgår herved.

23. oktbr.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet med dette vedtak av Gjerpen herredstyre i møte 6. oktober 1950 om vedtekt til bygningslovens § 104, punkt 3, for Gjerpen bygningsdistrikt i Telemark fylke.

Vedtekten lyder så:

I rom med skråtak kan skråtaket skjære bort inntil $\frac{1}{8}$ av den kubikkmasse som ligger lavere enn 2,50 m, i eneboliger og små hus 2,35 m.

25. oktbr.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Gjerpen herredstyre i møte 6. oktober 1950 om regulering av forretningskvartal på Borgestad i Gjerpen herred, Telemark fylke.

I henhold til § 3 i den ovennevnte lov godkjenner departementet herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

25. oktbr.

1. På området kan det oppføres kombinerte forretnings-, kontor- eller boligblokker med bebygd grunnflate som vist på planen.

2. Blokkene skal, hva angår høyder, arkitektur og husform løses på en slik måte at gruppen virker som et harmonisk hele. Med disse vilkår kan blokkene hvis forholdene tilsier det, senere knyttes sammen som vist på planen.

3. Unntak fra disse vedtekter kan innvilges av bygningsrådet innenfor rammen av bygningsloven og vedtekter til loven.

4. Det er ikke tillatt ved privat servitutt å etablere forhold som er i strid med planen eller vedtekter.

Skrivelse fra Finansdepartementet.

25. oktbr.

Finansdepartementet har bestemt at § 11, tredje ledd, i de om omsetningsavgiften av visse varer utferdigede bestemmelser av 6. juli 1933 heretter skal lyde:

Bøkene avsluttes ved utløpet av hvert budsjetthalvår, underskrives av tilvirkeren og innsendes med bilag til kontrollmyndigheten innen 7 dager etter budsjetthalvårets utløp.

Skrivelse fra Kommunal- og arbeidsdepartementet.

26. oktbr.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924 stadfester departementet vedtak av Asker herredstyre i møte 17. november 1949 om regulering av en del av Gjellum, gnr. 78, bnr. 1, Asker herred, Akershus fylke.

I henhold til den nevnte lovs § 3 godkjenner en herredstyrets vedtak s. d. om vedtekter i tilknytning til reguleringen.

Vedtektene lyder så:

1. De alminnelige bestemmelser for regulering og utparsellering for Asker gjøres gjeldende for feltet.

«Forskrifter for opparbeidelse av gater og veier og kloakkanlegg m. v.» — vedtatt i herredstyrets møte 9. juni 1947 — gjøres også gjeldende.

2. På de tomter hvor der er planlagt enkeltbebyggelse kan oppføres våningshus på inntil 2 etasjer. Likeså tillates oppført uthus med garasje av størrelse inntil 40 m², uten garasje av størrelse inntil 25 m² i en etasje. Plaseringen av bebyggelsen bør så vidt mulig følge reguleringsplanen.

På de felter hvor der er regulert rekke- eller blokkbebyggelse må hvert felt sees som et harmonisk hele, således at de utarbeidede fasadetegninger i hovedsaken må legges til grunn ved bebyggelsen. Husenes utvendige farger fastsettes i samråd med bygningsrådet.

26. oktbr. 3. Innen reguleringsplanens område tillates ikke oppført fabrikker eller noen slags innretninger som ved røyk, støy, lukt eller på annen måte kan genere naboene.

27. oktbr. **Kongelig resolusjon.**

I. De ved kgl. resolusjoner av 7. november 1930, 20. oktober 1932 og 11. november 1938 gitte forskrifter om innlegging, permisjon, utskriving m. v. av drikkfeldige i kurheim endres i samsvar med et framlagt utkast.

II. Endringene trer i kraft 1. desember 1950.

Utkastet lyder så:

- I. I forskrifter gitt ved kgl. resolusjon 7. november 1930 skal etternevnte bestemmelser lyde slik:

I 1 a) første ledd. Som regel innsende søknad til overlegen for alkoholistforsorgen om domfeltes anbringelse i kuranstalt, såfremt han ikke tidligere har vært anbragt i tvangsarbeidshus eller kuranstalt ifølge bemyndigelse som nevnt.

I 2) Når særlige omstendigheter taler for å stille domfelte på prøve og påtalemyndigheten derfor ifølge § 18, fjerde ledd, jfr. § 19, siste punktum, i ovennevnte lov finner å burde vente med å bringe i anvendelse en i dom gitt bemyndigelse til tvangsinternering, og hvis beslutningen herom antas å burde betinges av at domfelte frivillig tar opphold på et kursted for alkoholister — jfr. lovens § 28, første ledd —, bør påtalemyndigheten innhente rådgivende uttalelse fra overlegen for alkoholistforsorgen forinnen endelig avgjørelse treffes.

II annet ledd:

Når påtale unnlates ifølge § 28, første ledd, i ovennevnte lov på betingelse av at siktede avholder seg fra å nyte rusdrikk i et år, og når beslutningen herom antas ytterligere å burde betinges av at siktede frivillig tar opphold på et kursted for alkoholister, bør påtalemyndigheten innhente rådgivende uttalelse fra overlegen for alkoholistforsorgen forinnen endelig avgjørelse treffes.

- II. I forskrifter gitt ved kgl. resolusjon 20. oktober 1932, jfr. kgl. resolusjon 11. november 1938, skal etternevnte bestemmelser lyde slik:

Kap. I.

Overflytning.

Innlagte, som på grunn av sitt forhold ved anstalten eller på grunn av sin legemlige eller psykiske tilstand, ikke antas å egne seg

for eller å kunne nyttiggjøre seg fortsatt opphold i anstalten, kan 27. oktbr. besluttes overflyttet til en annen av Kongen godkjent kuranstalt eller til tvangsarbeidshus. Styreren sender forslag om overflytning til overlegen for alkoholistforsorgen, som i tilfelle forelegger saken gjennom Justisdepartementet for vedkommende statsadvokat til avgjørelse.

Kap. II (første ledd).

Permisjon.

Hvis en innlagts familie- eller erhvervsforhold gjør det særlig ønskelig, kan styreren unntagelsevis tillate en avbrytelse av kuroppholdet på inntil 3 døgn. Spørsmål om lengere permisjon avgjøres av overlegen for alkoholistforsorgen.

Kap. III.

Utskrivning på prøve.

1 a) første og annet ledd. Etter 1 års opphold i anstalten kan styreren løslate en innlagt på prøve. Før beslutning herom treffes, skal saken være forelagt overlegen for alkoholistforsorgen og anstaltens tilsynskomiteé. Om løslatelse på prøve sendes innberetning til overlegen for alkoholistforsorgen.

Før denne tid kan overlegen for alkoholistforsorgen unntagelsesvis la foreta prøveutskrivning, hvis det er grunn til å anta at øyemedet med kurbehandlingen er oppnådd eller når en innlagts helbreds-, familie- eller erhvervsforhold i særlig grad taler for det eller det av andre grunner finnes nødvendig eller særlig ønskelig.

Vilkårene.

b) annet ledd:

Tilsynet skal som regel vare prøvetiden ut. Overlegen for alkoholistforsorgen treffer bestemmelse om dets opphør før prøvetidens utløp.

4) Gjeninnsettelse i anstalten.

a) Hvis den løslatte i prøvetiden ikke avholder seg fra rusdrikk eller i øvrig bryter noen av de for løslatelsen satte vilkår eller tilsidsetter styrerens eller tilsynsførendes bestemmelser eller forøver noen straffbar handling som kan medføre frihetsstraff, sendes saken til overlegen for alkoholistforsorgen til avgjørelse av, om han skal settes inn i anstalten for resttiden. Finner overlegen at innleggelse for resttiden bør skje, men ikke i Hovelsåsen alkoholistanstalt, sendes saken til Justisdepartementet, Fengselsstyret, som avgjør om han skal settes inn i tvangsarbeidshus for resttiden. Ellers blir utskrivningen endelig ved prøvetidens utløp.

27. oktbr.

b) annet ledd:

Overlegen for alkoholistforsorgen kan dog gjøre unntagelse fra denne regel.

Kap. IV.

Endelig utskrivning.

a) annet ledd:

Hvis særlige grunner taler for det, kan overlegen for alkoholistforsorgen beslutte at en innlagt skal utskrives før tiden.

c) Om utskrivningen sendes innberetning til overlegen for alkoholistforsorgen.

27. oktbr.

Kongelig resolusjon.

Med hjemmel i lov om oppgjør for skip som seilte til maksimalfrakter 1939—40 av 17. mars 1950 nr. 1, § 4, fastsettes følgende retningslinjer for fastsettelse av erstatning for mindreinntekt for skip som seilte til maksimalfrakter i 1939—40:

1. Erstatning ytes bare for reiser påbegynt i tiden fra 22. september 1939 til og med 22. april 1940.
2. Erstatningen utregnes som differansen mellom den inntekt rederiet ville hatt på basis av normalfrakt og den inntekt som er oppnådd på maksimalfraktreisen.
3. Etter den 11. november 1939 anses frakter og tilleggsytelser i tonnasjeavtalen mellom Rederforbundet og Ministry of Shipping som normalfrakt med mindre rederiet godtgjør at skipet kunne vært sluttet til en høyere frakt i angjeldende tidsrom. Hvis det må antas at skipet ikke ville fått den påberopte slutning godkjent av Fraktkontrollen, fordi skipet ville blitt sluttet under tonnasjeavtalen av 11. november 1939, legges dens fraktsatser m. v. til grunn som normalfrakt.
4. I de tilfelle da erstatningen beregnes på basis av reisefrakt blir den å regulere under hensyntagen til varigheten av den utførte reise og den sannsynlige varighet av den påberopte reise.
5. Erstatningen beregnes for det tidsrom reisen omfatter, eventuelt fram til skipets forlis. For de skip som på grunn av krigsforholdene ble forhindret fra å fullføre reisen til Norge, regnes reisen som avsluttet da skipet var utlosset eller ble levert på nytt certeparti. For skip som ble liggende i okkupert område regnes ikke med den forlengelse av reisen som skyldtes okkupasjonen. Utbetalt fraktassuransse går til fradrag i erstatningen.
6. Erstatning ytes for nødvendig ballastreise med mindre tapet kunne vært unngått ved å ta med last. Beregnes erstatning på basis av reisefrakt, skal der også tas hensyn til tilsvarende ballastreise for så vidt angår sammenlikningsturen.

7. Eier av skip som er tidsbefraktet ytes ingen erstatning. Har et rederi befraktet skip for å anvende det i forsyningstjenesten og derved holde sine egen skip utenfor denne fart, settes normalfrakten ikke høyere enn den frakt rederiet selv har betalt.
8. Linjeskip som har tatt partlast ytes i erstatning differansen mellom maksimalfrakt og markedsfrakt som skipet kunne ha oppnådd. Kan det godtgjøres at skipet kunne ha fått bedre betalt stykkgodsfrakt, anses denne som markedsfrakt. Ellers anses i alminnelighet som markedsfrakt hva der ble betalt i det åpne marked til f. eks. havner i Danmark eller Sverige under hensyn- tagen til distanser.
9. Erstatningsbeløpet forrentes med 2 % p. a. fra 17. juni 1950 til betaling skjer.

Kongelig resolusjon.

I medhold av § 4 i millombils lov av 10. juli 1936 til å fremja omsetnaden av jordbruksvaror, jfr. tilleggslov av 2. august 1946, fastsettes slike forskrifter om avgift på omsetning av pelsdyrskinn:

1. Inntil videre, men ikke utover 31. oktober 1951, skal det svares avgift ved første gangs omsetning av rå, uberedte skinn av rev og mink som er alet i pelsdyrgård.
2. Avgiften, som skal svares av selgeren, settes til 2 % av salgs- summen (tilslagssummen ved auksjonssalg).
3. Overtredelse av disse forskrifter er straffbar.

Kunngjøring fra Landbruksdepartementet.

I medhold av provisorisk anordning av 13. oktober 1950 om avgift til pensjonering av skogsarbeidere har Landbruksdepartementet bestemt:

- 1) For alt avgiftspliktig virke som skogeieren leverer framdrivet eller på rot skal pensjonsavgiften holdes tilbake i oppgjøret av vedkommende kjøper eller salgsforening. Kjøper som foretar direkte oppgjør med selger, må sende avgiften til distriktets salgsforening.

For det virket som skogeieren selv forhandler for videre- salg skal avgiften av skogeieren innbetales.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.

- 2) Avgiften skal være innbetalt til salgsforeningen sammen med tømmeroppgjørene eller senest innen 1. oktober 1951.

For avgiftbeløp som ikke er innbetalt innen 1. oktober 1951 svares ½ % rente.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri, Oslo.

